

komme igjennem inden 1ste April. Medens det af og til ellers har været vanskeligt og ved Finantsloven vil være umuligt, frygter jeg, for os at kende Forhandlingerne i Folkethinget, inden Sagerne komme til Behandling her, har man ved nærværende Sag havt Leilighed til at se dem, og jeg har i dem ikke fundet nogen fyldestgørende Grund for, at dette Lovforslag er kommet saa sent ind her. Den eneste Forklaring, der er givet, er givet af Udvalgets ærede Formand. Jeg holder stærkt paa, at man ikke bør indlade sig paa en Kritik af Udtalelser af enkelte Medlemmer i det andet Thing, da det af mange Grunde ikke er heldigt, og selv om Formanden ikke optraadte derimod, vilde jeg af egen Drift holde mig derfra —, men naar det er Spørgsmaal om en Sags ydre Gang og Fremme, er Forholdet et andet; Sagen stiller sig anderledes, naar der er Spørgsmaal om, paa hvilken Tid en Sag kommer til os, om hvorvidt altsaa de Forhold, hvorunder den har været behandlet, maatte frembyde noget saa Ciendommeligt, at man af den Grund, som i nærværende Tilfælde, kunde finde sig i, at Loven uforandret blev vedtagen ved ekstraordinære Behandlinger. Men der er, saavidt jeg har bemærket, ikke anført anden Forklaring med Hensyn til den sildige Behandling af dette Lovforslag end den, som er givet fra Udvalgets Side, at man ventede saa længe, fordi man haabede, at den almindelige Toldlovs Behandling forinden kunde blive fremmet. Men man maatte sandelig tidligere, end Betænkning blev afgivet over Lovforslaget, have været opmærksom paa, at det ikke var nogensomhelst rimelig Grund til at antage, ikke at Toldloven kunde blive vedtaget i nærværende Samling, derom er Talen ikke; men at den kunde blive færdig saa betimelig, at den kunde træde i Kraft saa hurtig, at dette Lovforslag, som var forelagt af den ærede Finantsminister i god Tid, var overflødig. Her kom det sandelig ikke an paa, naar det almindelige Toldlovsforslag kunde komme til Behandling i det andet Thing; der maatte tages Hensyn ogsaa til dette Thing. Altsaa kan jeg ikke erkjende, at der er oplyst Noget, der tilstrækkeligt forklarer, end sige retfærdiggjør, at denne Sag er kommen frem saa sildig, en Oplysning, der dog maatte have, for at vi med Tilfidsattelse af de sædvanlige Former i Hui og Hast skulde vedtage en Lov, om hvilken Meningerne paa et vigtigt Punkt ere uenige. Hvorledes jeg senere skal stemme i Sagen, vil til en vis Grad afhænge af, hvorledes den høitærede Finantsminister udtaler sig; men skulle

vi ind paa det egentlige Realitetspørgsmaal, ikke blot paa en Forlængelse af den gjældende lille Lov, hvorefter der oprindeligt kun var Tale, mener jeg, at det er ganske usandsynligt, at Sagen skulde kunne tilendebringes i Nøgledagen inden den 1ste April.

W. Petersen: Den ærede næst foregaaende Taler (Abler) yttrede, at den Forandring, som er stillet i § 2 med Hensyn til Tolden paa raffineret Sukker, er ingen pludselig Forandring. Jo, mine Herrer! efter min Overbevisning er det, der her sker, hvis dette Lovforslag gaar igjennem, en pludselig Forandring. Det Lovforslag, som vi idag behandle, blev forelagt den 14de Januar og blev behandlet første Gang den 18de Januar. Ved 1ste Behandling var der ikke Tale om paa nogen som helst Maade at røre ved Tolden paa raffineret Sukker, men Forhandlingerne dreiede sig kun om en Forlængelse af Loven af 1871. Den 15de Marts kommer Loven til 2den Behandling, og da er der opstillet, at der i Forbindelse med denne Lov skal ske en Forandring i Bestatningen af raffinerede Sukkere. Nu vil jeg dog spørge Dem, mine Herrer, om det ikke er en pludselig Forandring, naar man den 14de Marts aldeles ikke vidste, at der vilde blive Tale om noget Saadant, og man saa den 20de Marts og følgende Dage vedtog en saadan Lov som den, der her foreligger, der afgjør Spørgsmaal, som ved enhver som helst Forhandling, der har været om Toldreformer, har spillet en stor Rolle. For mig stiller det sig saaledes, at jeg ikke vil være med til paa 3 Dage at afgjøre et Spørgsmaal, som har viist sig at være af saa stor Vigtighed lige overfor de forskellige Interesser, som det berører. Jeg skal for mit Vedkommende væsentlig afholde mig fra Realiteten; men naar den næst foregaaende ærede Taler (Abler) omtalte, at Sagen var uddebatteret, saa maa jeg dog sige, at det kan jeg ikke paa nogen Maade erkjende. Der blev af den ærede første Taler (Fischer) nævnt den Toldkommission, som havde været nedsat, og han fremførte nogle Bemærkninger om det Arbejde, som den Gang var blevet gjort. Jeg vil ikke gaa dybere ind derpaa; jeg vil kun minde om, at i denne Kommission sad Mand, for hvis Navne dog vist Alle have Agtelse, og som ere anerkjendte som Mand, der havde Kjendskab til de derhen hørende Forhold. Der var saaledes den desværre nu afdøde Kammerherre Ramus, der var Professor i kemi Tørgensen, endvidere Toldinspektør Luchsen, som havde Sæde i